प्रकृतिमिलं तपशा खर्गेमाप्रुयात्। तल दस्तं नरैः चावमननम्बदं भंवेत्। पुन्तरं नाम वै तीर्घं यात-यामं तथैव च। शीनपातच विख्वाती यम वैद्या-नराजवः। तीर्थं सारखतं नाम खानितीर्थं तचैव च। मनन्दुरा नदी पुच्या कौ विकी चन्द्रिका तथा। विद्भा चामवेषाच पथोच्छी प्राङ्मुखी परा । कावेरी चोत्तरामा च तवा जानन्वरो मिरिः । पतेषु त्राइती-र्थेषु त्राद्वमानन्त्यमञ्जूते । सी इदयङ तथा दयङ चिन्न-कूटलयैर च। दिव्यं सर्वत्र गङ्गायास्त्रया नदीतटं शुभस् । कुलाध्यञ्च तथा तीर्थमुर्वभीपुर्विनं तथा। संसारमी-चन तीर्थ तथैत ऋणमी चनम् । एतेष् मिनतीर्थेषु चादमानम्यमञ्जूते। धट्टहासंतवा तीर्वं गौतमेश्व-रमेव च। तथा विशवतीर्थञ्च भारतञ्च ततः परम्। ब्रह्मावर्तः वात्रायर्तः इंस्तीर्धः तथैव च । पित्रहार-कञ्च विख्यातं मञ्जीद्वारं तचेय च । खाग्छे त्ररं विश्व-क्य नीवपर्वतमेव च। तथा च वटरीतीर्थं रामती-र्धनथैत च । जयनं विजयस्वीत सुक्रतीर्धं तथैत च। एतेषु आहटातारः प्रयानि परमं पद्म्। तीर्घं मातन्दर्भं नाम करवीरपुरं तथा | सप्तगीदावरी-तीर्थं वर्षतीर्थं यरेयरम् । तत त्राद्धं प्रदातव्यमनन-फंबिमक्किं। कीक्टेष् गया प्रयाप्रया प्रया राजग्दर् वनम्। व्यवनख्रात्रमं प्रवा नदी प्रवा प्रनः-पुनाः। यतः गाया विचरति सञ्जाचा परिकोत्तिता। ए स्वावहरः प्रवा यदायोकी गयां वजेत्। यजेत-वाचमिधेन नीं वा द्वस्त्र्जेत्। एवा गाया विच-रति तीर्षेषायतनेष च । सर्वे मनुष्रा राजेन्द्र ! की-क्तयनः समागताः । किमकाकं कुने कित्रयां यास्ति मत्सतः । प्रीचियवित ताङ्गला तप्र प्यौक्षया ऽवरान्। मातामङानामप्येवं स्तिरेषा चिरन्तनी। गङ्गायाञ्चास्थिनिचयं गला चेप्यति मत्सुतः। तिलैः पप्राटिभिनौपि दास्ते च जनाञ्चलिम्। चरणप्र तितये चापि पिर्वादानं करिष्यति। प्रथमं पुष्करा-रखन्नं नैमियनद्वनारस् । धर्मारखन्नं ततः प्राप्य नादं भन्ना पदास्तत । गयायां धन्मे प्रते वा सरसि ब्रह्मणक्तया। गयागीवयटे चैत्र पितृषां ट्तमक्तयम्। वनं कृष्यीचरी यस्तु अध्वानं परिसर्पति । नरकस्थान् पितृंस्तइत् खर्मं नयति सत्तरः। कृते तस्य न राजेन्द्र ! मीतो भवति कथन । मेतलभी सभावञ्च पिर्द्यदानाञ्च

गक्किति। गयायां पियख्दानस्य नाम्बद्धानं विविध्यते।

एकेन पियख्दानेन तृप्तासे मोखगामिनः। धान्यप्रदानं

प्रवरं वद्दान्तं वद्धप्रदानञ्ज तथा सनीम्द्राः। तोयञ्च

तीर्थेषु नरैः प्रदत्तं तद्धभेदेतं प्रवरं प्रदिष्टम्।

वर्षांष्ट्रा सद्दानञ्ज प्रथानदे।। वे त प्रयान्ति

तां गत्वा मानसे दिख्योत्तरे। प्रयास्य दिजसुख्येभ्यः

प्राप्तं तैर्जन्मनः फलम्। यद्यदिख्यति वै मर्वः कत्तत्

पाप्तोत्यसंययम्। एव त्रद्देशतः प्रोत्तात्वीयानां संप्रहो

सया। वागीगोऽपि न यक्कोति विद्यारात् विद्य मानस्वयाः प्ररावसर्वस्ते।

यां तीर्थ भेदस्य पायस्य विष्णु बंहितायास्त वया

"बाध प्रकारेषु जाडम् जधकोमतपांधि च। एकरे भानमात्रतः सर्वपापेभ्यः पृतौ अवति । एत-मेव गयागीर्वे अज्ञयनटे अभरकर्टकपर्वते वरा इपर्वते यत कचन नर्भदातीरे मङ्गायां विशेषतः, कुशावते वि-लाकी नी खपवते कन खरी जाजामें भागत को कीदारे महा-बवे नङ्जिकायां सुगन्धायां शाकसार्यों फलगुतीके महागङ्गायां विधानिकाश्रमे कुमारधारायां प्रभासे यव कचन सरस्तवां विशेषतः । मङ्गाद्दारे प्रयागे च गङ्गा-सागरसङ्गमे । सततं नैसिवारचारे वाराचयां विशेषतः। व्यवस्थात्र से कौषिक्यां सरवतीरे योचस ट्योतिषायाच सङ्गमे । चीपर्वते काबोदके उत्तरमानमे बङ्गायां मत-क्रवाप्यां सप्तर्भे विष्णु पदे स्वर्ममार्गपदे गोदावयां गोमत्यां वेतावत्यां विषाणायां वितस्तायां धत्रह्तीरे चन्द्रभा-गायाम् इरायत्यां सिन्दोस्तीरे दिवाचे पञ्चनहे चौ शनसे। एवमादिज्ञान्येष् तीर्थेषु सरिद्वराद्य सर्वेष्यपि खभावेषु प्रसिनेषु प्रस्तवषेषु पर्वतेष निक्का व बनेष्यवनेषु गोम-वोपविशेष मनोत्रेष"

नीर्थागमने दोषो यथा ''खत्योष्य सिरास्नाणि तीर्थान्यनभिगस्य च। खद्त्त्वा काञ्चनं गाञ्च दरिहो नाम जायते"प्रा॰ त॰। तीर्थनमने फर्ज यथा

"श्रानिष्टीमादिभियं भौरिष्ठा विषु वदि विष्टै:। न तत् फलमाप्रोति, तीर्योभिगमनेन यत्। तीर्यान्यतुक्तरन् भीरः ऋह्भानः सनाष्ट्रितः। क्रतपापी विशुश्चेत किं पुनः गुडकर्मकत्। तिर्याग्योनिं न वै गक्कत् कुदेथे न च जायते। न दःसी स्थात् स्वर्गभाक् च मोचीपा-वञ्ज विन्दिति" ब्रह्मवै०पु०।

तीर्थयस्यक्षत्वभागिनी यथा ('यस इसी च मादी